

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Hany Veberové v právní věci

žalobce: **P. R., nar. X**
bytem X

zastoupeného Mgr. Vojtěchem Novotným, advokátem
sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 – Nové
Město

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2019, čj: 612/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2019, č. j. 612/2019-160-SPR/3 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Vojtěcha Novotného, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2019, č.j. 612/2019-160-SPR/3, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odbor dopravně správních agend ze dne 25.5.2011, sp.zn. S-MHMP 808509/2010, čj. MHMP-451686/2011, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů jako neodůvodněné a potvrzen provedený záznam 12 bodů ke dni 17.9.2010.
2. Žalobce namítá, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, když v souvislosti s nabytím právní moci rozhodnutí pozbyl řidičské oprávnění. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť žalovaný přes výslovné a podrobně odůvodněné odvolací důvody rozhodl, aniž by disponoval pokutovým blokem za údajný přestupek spáchaný žalobcem dne 10.4.2010, na kterém by byl podpis žalobce, a ze kterého by vyplývalo, že údajný přestupek byl projednán v blokovém řízení. Žalobce navíc konstatuje, že odpovědnost za dosažení 12 bodů dle ustanovení § 123c zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu (jedná se o speciální sankci za dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení) již zanikla. Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 5.10.2010 obsahuje sdělení, že řidič údajně dosáhl uvedeného počtu bodů dne 17.9.2010. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti provedení záznamu bodu v registru řidičů dne 28.6.2019, tj. téměř po 9 letech. Odpovědnost žalobce a s ním spojená sankce (trest) v podobě pozbytí řidičského oprávnění tak již zanikla. Zánik odpovědnosti za přestupek upravoval jak zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích v ustanovení § 20, tak zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v ustanovení § 29 až 32. I ty nejdelší promlčecí doby dle uvedených zákonů již proběhly. Zdůraznil, že i trestní odpovědnost za trestné činy, tedy činy mnohem nebezpečnější než přestupky, podléhá promlčení. Žalobce popsal dosavadní průběh řízení, zopakoval své námitky, které uvedl ve svém odvolání a zdůraznil i to, že si Magistrát hlavního města Prahy byl vědom své povinnosti vyžádat si předmětný pokutový blok, což vyplývá jak z poznámky uvedené na odvolání ze dne 12.6.2011 a tak i ze žádosti MHMP ze dne 4.5.2017 o zaslání bloku adresovaný Policii ČR KŘP hl. m. Prahy, dopravnímu inspektorátu. Žalobce zdůraznil, že v průběhu řízení konkrétně a podrobně zpochybňoval existenci pravomocného rozhodnutí o spáchání přestupku v blokovém řízení, a žalovaný pochybil, pokud rozhodoval bez předložení pokutového bloku, který neměl před vydáním rozhodnutí k dispozici. Žalovaný měl k dispozici pouze oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. S ohledem na skutečnost, že žalobce jako odvolatel údajně spáchaný přestupek ze dne 10.4.2010 a jeho vyřízení v blokovém řízení zpochybnil konkrétními a podrobnými tvrzeními, měl si žalovaný originál, příp. ověřenou kopii pokutového bloku vyžádat a přezkoumat, zda tento má všechny náležitosti včetně podpisu přestupce. Přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, čj: 7 As 94/2012-24.
3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Poté, co se obecně vyjádřil k charakteru řízení o námitkách, zdůraznil, že žalobce zpochybnil náležitost pokutového bloku až v podaném odvolání, z čehož je zřejmé, že správní orgán prvního stupně nebyl povinen pokutový blok obstarávat, neboť již bylo vydáno meritorní rozhodnutí. Řízení o námitkách není sankčním správním řízením, proto je na něho plně uplatitelná zásada koncentrace řízení, kterou odvolatel nenaplnil. Přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.3.2017 čj: 8 As 186/2016-35.

Nadto konstatoval, že i přesto spisová dokumentace obsahuje kopii pokutového bloku, a žalovaný k němu nepřihlédl právě z důvodu, že žalobce v průběhu celého správního řízení před správním orgánem prvního stupně neuvedl skutečnost, že s tímto přestupkem nesouhlasí, neboť se jej údajně nedopustil. Z pokutového bloku lze seznat, že po formální stránce je bezvadný. Žalobce v průběhu řízení podal námitky proti dosažení 12 bodů, avšak ani jednou nezpochybnil oznámení ze dne 19.4.2010, kdy by bylo nutné si vyžádat pokutový blok přesto, že k tomuto měl několikrát příležitost. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010 čj: 5 As 39/2010-82 zdůraznil, že z oznámení policie nelze bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K námitce zániku odpovědnosti žalobce uvedl, že zákon nestanoví prekluzivní dobu a proto v případě nezjištění vad nezbyvá odvolacímu správnímu orgánu než rozhodnutí potvrdit, byť s takovými průtahy vzniklými z důvodu dlouhodobé přetíženosti odboru.

4. Žalobce využil svého práva a k vyjádření žalovaného zaslal soudu repliku a znovu zdůraznil, že pokud žalovaný ke konkrétním odvolacím důvodům žalobce nepřihlédl, tj. zejména nepřezkoumal existenci pravomocného pokutového bloku za údajný přestupek ze dne 10.4.2010, zatížil řízení o odvolání i napadené rozhodnutí nezákonností. Dále pak setrval také na svých ostatních dosavadních námitkách.
5. Ze správního spisu, předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravně správních agend oznámením ze dne 5.10.2010 oznámil žalobci, že ke dni 17.9.2010 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
6. Dne 12.10.2010 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů k dosažení 12 bodů, neboť některé z dosažených bodů v jeho evidenci karty řidiče byly připsány na základě rozhodnutí, která byla vyhotovena v rozporu s platnými právními předpisy. Dne 20.10.2010 se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a dne 15.11.2010 žalobce odůvodnil námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů o dosažení 12 bodů, ve kterém výslovně uvedl: *„dne 20.9.2010 bylo vydáno Policií ČR, Obvodním ředitelstvím policie Praha 1, dopravním inspektorátem, Krakovská 16, Praha 1, pod čj: ORI-26695/PR-2010-0011006 tzv. oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit dne 17.9.2010 v 10.10 hodin v souvislosti s údajným porušením ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění, kdy přestupce jel se svým vozem po tramvajovém pásu. Za uvedené „protiprávní“ jednání byla panu R. udělena bloková pokuta ve výši 200 Kč. Můj klient se skutečnostmi uvedenými v předchozím odstavci zásadně nesouhlasí. Přestupek nespáchal, a přestože byl v inkriminovanou dobu policejní hlídkou skutečně kontrolován, se spácháním přestupku nesouhlasil. Pan R. po tramvajovém pásu skutečně jel, ovšem jen za účelem vyhnutí se vozu, který v důsledku patrně technické závady nebyl schopen pokračovat v jízdě. Vzhledem k tomu, že s takovou situací zákon č. 361/2000 Sb., v platném znění, v dikci § 13 odst. 2 výslovně počítá, nelze tuto situaci posoudit jako protiprávní jednání. V situaci a důvody svého jednání se snažil p. R. na místě vysvětlit policistům, kteří ho následně zastavili. Z tohoto důvodu také nedošlo k vyřešení jeho údajného přestupku v blokovém řízení, jak je uvedeno v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20.9.2010. Pan R. s blokovým řízením zásadně nesouhlasil, což vyplývá i ze skutečnosti, že žádnou pokutu na místě nezaplatil. O důsledcích případného řešení v blokovém řízení nebyl ani poučen a o výsledku se dozvěděl až z evidence karty řidiče. Přesto, jak se později dozvěděl, Policie*

České republiky eviduje tuto věc jako vyřešenou v blokovém řízení. Můj klient je toho názoru, že Policie ČR musí mít skutečnost, že souhlasil s vyřízením věci v blokovém řízení podloženou písemným důkazem, zejména jeho podpisem. Takový důkaz podle jeho názoru neexistuje, ani existovat nemůže, neboť nikdy blok nepodepsal a důvodně se domníval, že jeho údajný přestupek bude projednán ve správním řízení, kde by měl možnost uvést důkazy na svou obhajobu, což se ovšem nestalo“.

7. Následně bylo řízení přerušeno na žádost žalobce za účelem podání mimořádného opravného prostředku. Lhůta marně uplynula a v řízení bylo pokračováno.
8. Dne 25.5.2011 vydal Magistrát rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 17.9.2010.
9. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal včasné odvolání a zdůraznil, že již ve vznesených námitkách proti bodovému hodnocení namítl, že s provedeným záznamem do bodového hodnocení za přestupek ze dne 10.4.2010 nesouhlasí, neboť si není vědom dosažení zákonem stanovené hranice. Přestupku se nedopustil a není si vědom skutečnosti, že by předmětný den byl s jeho osobou takový přestupek projednáván v blokovém řízení. S projednáním navíc nesouhlasil a pokutový blok nestvrdil svým podpisem. Proto bylo na místě, aby správní orgán, který o zamítnutí podaných námitek rozhodl a zajistil alespoň kopii předmětného pokutového bloku a prokázal tak, že provedený záznam byl v souladu se zákonem.
10. Dne 12.5.2017 Magistrát hlavního města Prahy obdržel na základě žádosti ověřenou kopii pokutového bloku série CB/2004 č. 0816574 k přestupku vedeným pod čj: ORI-10021/PŘ-2010-001106 ze dne 10.4.2010.
11. O podaném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Poté co shrnul dosavadní průběh řízení, konstatoval, že je oprávněn v řízení o námitkách správní orgán prvního stupně zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému k příloze k zákonu o silničním provozu. V daném případě byly podklady, a to 8 oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal a vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z důkazů dalších. V případě námitek musí správní orgán posuzovat jak kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Zdůraznil, že odvolatel v námitkách, které uplatnil až v odvolání pouze obecně uvedl, že se údajně přestupku dne 10.4.2010 nedopustil. Za těchto okolností nemohla tato strohá a zcela obecná argumentace sama o sobě zpochybnit obsah oznámení. Následně tedy hodnotil oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení s tím, že dospěl k závěru, že veškerá oznámení obsahují takové údaje, na jejichž základě bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Pokud odvolatel tvrdí, že se přestupku nedopustil, měl by tvrdit a doložit konkrétní skutečnosti, které jsou s to vyvrátit obsah oznámení, resp. podklad pro záznam bodů, čímž jsou prvotně dle zákona právě oznámení o uložení pokutě v blokovém řízení. Závěrem byl žalobce poučen o povinnostech vyplývajících z uvedeného rozhodnutí.

12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků k výzvě soudu nepožádal o nařízení ústního jednání, Městský soud v Praze postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Přitom dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *„Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky (...)“*. Zákon přitom nestanoví žádnou lhůtu, v rámci které by musel účastník námitky podat. Při posuzování důvodnosti námitek, se může správní orgán zabývat pouze tím, „zda je předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenány správné osobě a ve správné výši (...)“ (Pavel BUŠTA a Jan KNĚŽÍNEK. Zákon o silničním provozu. Komentář. Komentář k § 123f. Praha: Wolters Kluwer. 2016).
14. Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 – 47, „(...) Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku (...). To znamená, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.“
15. Z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 plyne, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je pouze úředním záznamem a v případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je třeba *„vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán.“*
16. Soud zdůrazňuje, že při svém rozhodování jsou správní soudy v zásadě povinny respektovat judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52 zdůraznil, že pokud účastník namítl, že *„přestupek nebyl na pokutovém bloku dostatečně konkrétně a individuálně vymezen, a tedy byl nezpůsobilý jakožto podklad pro zápis bodů“* jsou správní orgány povinny se takovou námitkou zabývat i v rámci řízení o námitkách proti zápisu bodů. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvedl, že obecné námitky vznesené jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů sice povinnost správních orgánů vyžádat si pokutové bloky nezaloží, avšak v případě, že účastník ve svém podání uvede, v čem konkrétně spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků, musí správní orgány na takové námitky reagovat a potřebné podklady si vyžádat. Pokud správní orgány zamítnou odvolání účastníka bez toho, aby si vyžádaly pokutové bloky a posoudily jejich soulad s informacemi uvedenými v oznámení o přestupku, *„nemá takové rozhodnutí oporu ve spise“* a soud je povinen takové rozhodnutí zrušit.
17. Městský soud po zhodnocení veškerých skutečností považuje za nutné konstatovat, že žalobce již v podání ze dne 10.11.2010, kterým odůvodnil své námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů o dosažení 12 bodů, namítal nedostatky oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Pro přehlednost soud odkazuje na bod (6.) rozsudku, ve kterém odůvodnění námitek podrobně cituje. Žalobce v námitkách výslovně uvedl, že se

měl přestupku se měl dopustit dne 17.9.2010 v 10.10 hodin, ale že se daného jednání nedopustil a že nedošlo k vyřešení jeho údajného přestupku v blokovém řízení. Žalobce tak již v tomto doplnění podaných námitek uvedl konkrétní skutečnosti, ve kterých vytýkal nedostatky pokutového bloku s tím, že se uvedeného jednání nedopustil, pokutový blok nepodepsal a proto ani oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nemůže splňovat požadované náležitosti.

18. Magistrát hlavního města Prahy rozhodující v prvním stupni se ale k uvedeným výtkám vůbec nevyjádřil a k námitkám proti záznamu 12 bodů pouze uvedl, že byly vyhodnoceny jako neodůvodněné, neboť záznam bodů plně odpovídá pravomocným rozhodnutím, která jsou pro evidenční správní orgán závazná. V řízení o námitkách dle Magistrátu správní orgán pouze překontroluje, zda byly za spáchaný přestupek přiděleny body správně podle „přehledu jednání spořívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za toto jednání, který je přílohou k zákonu 361/2000 Sb.“ Soud poukazuje na to, že magistrát správně uvedl, že *„do blokového řízení patří jednoznačné, nekomplikované a méně společensky nebezpečné skutky v případech, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn a pachatel je ochoten pokutu zaplatit. Jde tedy zejména o souhlas přestupce, neboť bez takto vyjádřené vůle nemůže být blokové řízení realizováno a není proti němu přípustné odvolání. Pokud se obviněný z přestupku necítí vinen, neměl by s blokovým vyřízením věci souhlasit.“* Magistrát ale zcela pominul skutečnost, že žalobce již v uvedeném odůvodnění námitek výslovně uvedl důvody, pro které s blokovým vyřízením přestupku nesouhlasil a které jej vedly k tomu, že věc měla být projednána ve správním řízení.
19. Městský soud proto dospěl k závěru, že tvrzení Magistrátu, že všechny důkazy, na základě kterých došlo k zapsání bodů do evidenční karty řidiče, byly správním orgánem vyhodnoceny jak jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, nemá oporu ve správním spise a neodpovídá podáním žalobce. Z výše uvedeného je patrné, že žalobce již v řízení vedeném před prvostupňovým správním orgánem výslovně zpochybnil skutečnost, že bylo pravomocně rozhodnuto o jeho přestupku spáchaném jednáním zařazeným do bodového hodnocení řidiče. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani rozhodnutí žalovaného, které sice s prvostupňovým rozhodnutím Magistrátu tvoří jeden celek, ale ani žalovaný se tvrzením žalobce uvedeným v doplnění námitek ohledně zpochybnění pravomocného skončení řízení o uložení pokuty, nezabýval. Pro úplnost soud považuje za nutné poukázat na to, že i podání žalobce jsou zmatená, když v odvolání již poukazuje na nedostatky jiného pokutového bloku (ze dne 10.4.2020), než v doplnění námitek. To však nemůže nic změnit na tom, že v doplnění námitek své konkrétní výtky k pokutovému bloku ze dne 17.9.2010 uvedl a ani jeden ze správních orgánů na toto tvrzení nereagoval. Žalovaný se vyjádřil pouze k tvrzení žalobce uvedeném v odvolání k pokutovému bloku ze dne 10.4.2010, když uvedl, že *„odvolatel v námitkách, které uplatnil až v odvolání, pouze obecně uvedl, že se údajně přestupku dne 10.4.2010 nedopustil. Za těchto okolností nemohla odvolatelova strohá a zcela obecná argumentace sama o sobě schopna zpochybnit obsah oznámení. Námitky žalobce nazývá vágními a ničím nepodloženými, které nejsou schopné zpochybnit samotné oznámení. Vágní a ničím dále nepodložené námitky zpochybňující důkazy svědčící o spáchání přestupku nebyly shledány ve správním řízení o námitkách za dostačující k tomu, aby zpochybnil samotné oznámení, v důsledku čehož by bylo důvodné vyžádat pokutový blok.“* Z obsahu správního spisu pak vyplývá, že Magistrát v odvolacím řízení pokutový blok o spáchání přestupku dne 10.4.2010 vyžádal, avšak v napadeném rozhodnutí jej žalovaný nijak nehodnotil a více se jeho obsahem nezabýval. Pokutový blok

ze dne 17.9.2010, na jehož nedostatky poukazoval žalobce již v námitkách, správní orgán nevyžádal vůbec.

20. V projednávané věci tedy žalobce ve správním řízení poukazoval na nezpůsobilost podkladů, na základě kterých mu byly zaznamenány body v registru řidičů s tím, že tyto podklady jsou nezpůsobilé být podkladem pro zápis bodů do registru řidiče. Ze spisového materiálu soud ale zjistil, že správní orgány ve svých rozhodnutích vycházely při vypořádání argumentace žalobce pouze z oznámení policejního orgánu o přestupku, což je s ohledem na vznesené námitky nedostatečné.
21. Pro úplnost soud uvádí, že neshledal důvodnou námitku o zániku odpovědnosti žalobce za dosažení 12 bodů z důvodu, že bylo ve věci rozhodnuto až po téměř 9 letech. Předmětem řízení není přezkum rozhodnutí o přestupku, ale rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky proti záznamu 12 bodů do registru. S podáním námitek zákon spojuje dle ustanovení § 123f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. pouze přerušení lhůt stanovených v § 123c odst. 3 tohoto zákona, a to do dne, v němž rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení záznamu nabude právní moci. Podle § 123c odst. 3 „*příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.*”
22. Pro rozhodnutí ve věci tak platí obecné lhůty upravené v § 71 správního řádu. Pokud správní orgán zde uvedené lhůty nedodržel, měl žalobce možnost využít institutu uvedeného v § 80 správního řádu a proti průtahům v řízení se bránit opatřením proti nečinnosti, případně žalobou u soudu na ochranu před nečinností správního orgánu podle § 79 a násl. s.ř.s. Žalobce této možnosti nevyužil. Průtahy ve správním řízení ale nemohou být důvodem pro vyslovení nezákonnosti vydaného rozhodnutí a tedy ani důvodem ke zrušení rozhodnutí soudem.
23. Vzhledem k výše uvedenému tak soudu nezbylo nic jiného, než napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušit a vrátit mu věc k dalšímu řízení. Jelikož žalobce již v námitkách, a následně i v podaném odvolání uvedl, v čem konkrétně spatřuje nezpůsobilost daných pokutových bloků jakožto podkladů pro záznam bodů v registru řidiče, musí žalovaný postupovat v souladu s judikaturou správních soudů a pokutový blok ze dne 17.9.2010 si vyžádat. Následně musí žalovaný posoudit soulad obou pokutových bloků s informacemi uvedenými v oznámení o uložení pokuty a vypořádat se s konkrétními námitkami žalobce.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši celkem 4 000 Kč (podání žaloby, návrh na přiznání odkladného účinku, kterému soud vyhověl), odměna advokátovi za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, seps žaloby) a dvakrát režijní paušál po 300 Kč, celkem tedy 6 800 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Protože zástupcem žalobce byl advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést

podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 1 428 Kč a náklady řízení tedy celkem činí 12 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. listopadu 2020

Mgr. Marek Bedřich v .r.
předseda senátu